Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25958
Copyright: Admont, Benediktinerstift

consurgere uel p̄ ualere eis ualeant. Et unde hoc. Ex eo utq;
s s quia circuit clamor terminū moab. usq; ad gallym ululatus ei.
Terminus moab. finē hominis penitentis ñ mēgrue significat. p gal
lym ū qd interpretat uitulu. ul arenarū tumulu. ipsa mors hominis
potest accipi. Circuit clamor terminū moab. & usq; ad gallym
ululatus ei. p̄uenit. qndo & in penitentia cordis que p clamorē.
& in penitentia corporis que p ululatū potest accipi. usq; ad finē
uite sue homo iustus p̄seuerat & p̄sistit. Ve hoc tali homine. ueru
s s adhuc subdit. Et usq; ad puteū helym clamor ei. quia aque dy
s s bon replete sunt sanguine. Verbū istud helym qd interpretatum
arietes siue fortes sonat. dm omipotentē ñ mēgrue significat. q
est fons & origo omniū bonorū. qui fortitudo fortis & ēfortans ē
omniū arietū. omniū utq; doctorū. suorū. P dybon ū qd sufficiens
meror interpretat. sufficiens penitentie lamentū apte figurat.
que tunc uere dō sufficit. qndo repleta sanguine. hoc ē quando
p mortē que p sanguinē hoc in loco intelligi potest consūmata
fuerit. Clamor hoc m penitentis. penitentiā suā simul cū morte
finientis ad puteū helym audiet. quia ab eo q sicut iam diximus
fons & origo. fortitudo suorū est & consūmatio. eterne fortitudi
nis stabilitate. stabili & meōmutabili ppetue beatitudinis in
s s eunditate remunerator stabilietur. Unde & adhuc subdit. Ponam
s s eū sup dybon additamenta his qui fugerint de moab leonē. &
s s reliquis terre. Ac si dicat uoce diuina. Sup hominē illū qui suf
ficientē habet meritē. & in eo p̄seuerauerit usq; ad uite consū
mationē. hec additamenta ponā. hanc pietatis & misericordie mee
gram adiciā. qd eū ñ solū in anima. qua fugere peccatū delecta
tionē insuerat. p̄ p̄sentis uite terminū saluabo. s; & reliquias
terre. corp̄ uidelicet q peccatū opationē fugit. quantū potuit. in
die nouissimo resuscitatū simul cū anima glificabo. dans ei in
p̄mium. leonē illū nobilē. leonū magnū qui surrexit de tribu iuda